

Sygn. akt III KO 83/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **A. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 listopada 2014 r.,

zażalenia skazanego,

na zarządzenie Przewodniczącego III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z

dnia 26 września 2014r., sygn. akt III KO 83/14, o odmowie przyjęcia wniosku A. B.

o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w

(...) z dnia 27 sierpnia 2014r., sygn. akt II AKzw (...), utrzymującym w mocy

postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 lipca 2014r., sygn. akt VI Kow

(...), o odmowie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia

reszty kary pozbawienia wolności, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy,

na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3

k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku A.B. o wznowienie postępowania zakończonego odmową udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany, wnosząc o uchylenie zaskarżonego zarządzenia, z uwagi na naruszenie art. 540 § 1 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., art. 426 k.p.k., art. 427 k.p.k., art. 429 § 1 k.p.k. Skarżący zarzucił także, że w zaskarżonym zarządzeniu powołano jedynie jeden pogląd judykatury, a ocena Sądu Okręgowego w G. dotycząca jego warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności była pobieżna i ogólna. W związku z tym, w przekonaniu skarżącego, istnieją podstawy do uwzględnienia zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego na uwzględnienie nie zasługiwało. Na wstępie należy zauważyć, że na obecnym etapie postępowania instancyjnej kontroli podlega wyłącznie prawidłowość zaskarżonego zarządzenia wraz z przebiegiem postępowania okołowznowieniowego. Podnoszone przez skarżącego kwestie związane z merytorycznym rozpoznaniem sprawy, której dotyczył wniosek o wznowienie postępowania, pozostawały zatem poza obecną kognicją Sądu Najwyższego.

Nie można zgodzić się z poglądem skarżącego, jakoby w zaskarżonym zarządzeniu powołano się na jeden pogląd judykatury. Otóż teza o braku możliwości wznowienia postępowania w przedmiocie orzeczenia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu jest ugruntowana w orzecznictwie (por. powołane w tym zarządzeniu postanowienie SN z 28 listopada 2013r., sygn. IV KO 75/13, Lex nr 1396786; postanowienie SN z 21 lutego 2013r. sygn. IV KO 12/13, Lex nr 1412317). Poza tym skarżący nie wskazał żadnego orzeczenia, czy też głosu doktryny, który zawierałby stanowisko przeciwne. Stąd jego argumentację należało ocenić jako gołosłowną.

Zdaniem Sądu Najwyższego, postępowanie okołowznowieniowe zostało przeprowadzone prawidłowo. Skoro wznowienie postępowania w niniejszej sprawie było niedopuszczalne z mocy ustawy, to słusznie w oparciu o art. 545 §1 k.p.k. w

zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówiono przyjęcia przedmiotowego wniosku.